

Trafikministeren (Ikast):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik.

(Lovforslag nr. L 37).

Lovforslaget tager sigte på at opfylde Folketingets beslutning af 7. maj 1991 om kørselsordninger for svært bevægelseshæmmede for så vidt angår hovedstadsområdet.

Lovforslaget indebærer, at Hovedstadsområdet's Trafikskab senest den 1. maj 1992 skal etablere individuel handicapkørsel for svært bevægelseshæmmede, som rækker ud over transport til behandling, terapi og lignende.

Omkostningerne til kørselsordningerne (ud over de handicappedes egen betaling) skal i overensstemmelse med folketingsbeslutningen dækkes ind gennem de ikkehandicappede passagerers betaling for billet eller abonnement. De handicappedes betaling for transporter må ikke ligge væsentlig højere end prisen for transport af ikkehandicappede. Det er endvidere forudsat, at kørselsordningen skal omfatte transport af plejehjemsboere. Disse forudsætninger er medtaget i bemærkningerne til lovforslaget.

HT skal udarbejde en plan for den individuelle handicapkørsel i samarbejde med handicaporganisationerne. Uoverensstemmelser om planlægningen kan indbringes for trafikministeren til afgørelse.

Idet jeg i øvrigt med hensyn til lovforslagets enkeltheder henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed tillade mig at anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Else Winther Andersen, fg.):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler og lov om apoteksvirksomhed. (Naturlægemidler, klinisk afprøvning m.v.).

(Lovforslag nr. L 40).

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer af lægemiddeloven på tre områder:

– indførelse af en godkendelsesordning for naturlægemidler,

– ændring af reglerne om klinisk afprøvning af lægemidler og

– implementering af en række EF-direktiver om lægemidler.

Desuden indeholder lovforslaget forslag til ændring af apotekerloven samt forslag til forhøjelse af strafferammen for ulovlig indførsel af anaboliske steroider.

Rådsdirektiv 75/319/EØF gør det muligt for medlemsstaterne i en overgangsperiode på op til 15 år at tillade salg af visse lægemidler uden myndighedsgodkendelse. Her i landet har naturlægemidler og stærke vitamin- og mineralpræparater været omfattet af overgangsordningen. Da 15-års-perioden nu er udløbet, foreslås indført en godkendelsesordning for disse lægemidler på linje med den ordning, der gælder for de gængse lægemidler. På grund af naturlægemidlernes særlige karakter vil der dog ikke blive stillet samme krav til dokumentation for disse lægemidlers effekt, som der stilles til de hidtil registrerede lægemidler. Den lempeligere bedømmelse forudsætter dog, at det pågældende naturlægemiddel må anses for uskadeligt.

Den nuværende ordning med anmeldelse til Sundhedsstyrelsen af kliniske afprøvninger af lægemidler foreslås afløst af en ordning, hvor kliniske afprøvninger skal godkendes af Sundhedsstyrelsen. Samtidig foreslås kravet om medianmeldelse fra lægemidlets producent forbeholdt de tilfælde, hvor særlige forhold gør en sådan medianmeldelse påkrævet.

Endelig indeholder lovforslaget en række bestemmelser, der implementerer en række EF-direktiver om lægemidler til mennesker og dyr. Hovedparten af disse regler har karakter af sproglige præciseringer og lovfæstelse af allerede fulgte procedurer ved meddelelse af godkendelse m.v.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om kontanthjælp til unge og grundydelsen).

(Lovforslag nr. L 41).

Lovforslaget skal ses i lyset af bestræbelserne for at øge incitamentet for kontanthjælpsmodtagere til at komme ud af passiv forsørgelse.

[Socialministeren]

Som led i den aftale, der blev indgået i foråret 1991 mellem regeringen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, er der allerede fremsat et aktiveringsforslag, hvorefter der vil blive søgt gennemført en pligt til aktivering af de 21–24-årige kontanthjælpsmodtagere.

Efter det foreliggende lovforslag skal den månedlige indtægt, der berettiger unge under 23 år til at modtage kontanthjælp efter de regler, der gælder for personer over 23 år, udgøre mindst 80 pct. af det højeste dagpengebeløb efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. I dag er det tilstrækkeligt, at de unge har en månedlig indtægt, der svarer til SU-satsen for udeboende.

Det er regeringens opfattelse, at forslaget kan medvirke til, at unge tilskyndes til at blive dagpengesikrede, så snart de kommer i arbejde.

Som et yderligere incitament til at komme ud af den passive forsørgelse på kontanthjælp foreslås det, at overgangen til den nedsatte grundydelse for personer, der modtager kontanthjælp efter reglerne for personer over 23 år, for fremtiden skal ske, når der er ydet løbende kontanthjælp i en 6-måneders-periode i stedet for som nu først efter en periode på 9 måneder.

Det foreslås, at lovforslaget – som ikke skønnes at medføre nævneværdige administrative konsekvenser – træder i kraft den 1. januar 1992.

Forslaget om en skærpelse af indtægtskravet for unge medfører samlede offentlige besparelser på i 1992 21,4 mio. kr., i 1993 29,9 mio. kr., i 1994 36,4 mio. kr. og i 1995 42,8 mio. kr.

Forslaget om en fremrykning af tidspunktet for udbetaling af nedsat grundydelse medfører skønsmæssigt en besparelse for det offentlige på 98,6 mio. kr. i 1992 og i de følgende år.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Justitsministeren (Engell):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af retsplejeloven.
(Tvangsauktioner m.v.)
(Lovforslag nr. L 42).*

Lovforslagets hovedformål er at hjælpe tvangsauktionstruede husejere ved at udvide mulighederne for, at disse kan få bistand af en advokat og en sagkyndig (en ejendomsmægler eller en ejendomsformidler) under en påbegyndt tvangsauktionssag, således at auktionen om muligt kan afværges.

Forslaget skal endvidere sikre, at salg af en ejendom ved tvangsauktion annonceres mere hensigtsmæssigt, end tilfældet er i dag, med henblik på at øge købsinteressen.

Endvidere foreslås reglerne om skyldnerens mulighed for at udskyde en tvangsauktion ændret, så det kun kan ske, hvis skyldneren reelt har mulighed for at afværge tvangsauktionen. Dette vil også bidrage til at nedbringe berammelsestiderne i fogedretten. Herved vil tvangsauktionerne blive gennemført hurtigere og uden unødige omkostninger og udsættelser, således at den gæld, som skyldneren hæfter for efter tvangsauktionen, bliver mindst mulig.

Forslagene bygger på to sagkyndige betænkninger fra en arbejdsgruppe og fra Retsplejerådet.

Ved udarbejdelsen af forslagene er der lagt vægt på, at hver enkelt begæring om tvangsauktion skal kunne behandles på den måde, som er mest hensigtsmæssig i det konkrete tilfælde.

Reglerne er derfor udformet sådan, at fogedretten bl.a. på baggrund af den lokale erfaring og en konkret vurdering i den enkelte sag skal tage stilling til spørgsmålet om advokatbeskikkelse, sagkyndig bistand og annonceringens omfang.

Efter min opfattelse er der således tale om et afbalanceret lovforslag, der forbedrer retstilstanden på dette centrale område inden for de rammer, som retsplejeloven giver mulighed for.

På den ene side afskaffes adgangen til undgået at forhale sager, hvor en tvangsauktion ikke kan undgås. Det er i alle parter interesse.

På den anden side – og det er det primære – skal der ydes bistand til tvangsauktionstruede boligejere i de tilfælde, hvor hjælp er mulig.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Herved tillader jeg mig at fremsætte: